

2. adventní neděle 2025

Adventní obnova člověka

Dnešní biblické texty nás vedou k tématu **obnovy člověka**. Prorok Izaiáš představuje postavu, na níž spočívá **duch moudrosti, rozumu, rady, síly, poznání a bázně před Hospodinem**. Tento obraz tradičně vztahujeme na Mesiáše, ale zároveň ukazuje i na **ideál zralé lidské osobnosti**. To nejsou abstraktní duchovní dary, ale velmi konkrétní dimenze člověka, které dnes pojmenovává i psychologie: schopnost promýšlet důsledky svého jednání, chápat souvislosti, rozhodovat se s rozvahou, zvládat tlak, žít realisticky a držet se hodnot, které přesahují vlastní pohodlí a ego.

Advent je proto vhodnou příležitostí k tomu, abychom se upřímně zeptali, **která z těchto šesti oblastí v nás potřebuje růst** a kde konkrétně se náš vnitřní život zastavil.

Izaiáš navíc přidává silný obraz, výhonek **vyrůstající z pařezu Jesse**. Pařez symbolizuje minulost, která už nenese život: zklamání, únavu, chyby, stagnaci. A právě tam, kde by člověk už nečekal nic nového, prorok vidí začátek. Podobný jev známe i z přírody. Mnoho stromů má v kořenech skryté pupeny, které se aktivují teprve tehdy, když je strom poraněn nebo pokácen. Krize tedy nemusí znamenat konec, ale otevření jiného vývojového směru. Adventní doba nás vede k tomu, abychom se nebáli **pojmenovat své „pařezy“**, místa, kde se nedaří, kde jsme ztratili energii nebo kde opakujeme tytéž chyby, a zároveň abychom hledali i **malé výhonky změny**, které se objevují nenápadně: ve chvílích trpělivosti, v novém způsobu komunikace, v jednom konkrétním rozhodnutí, které může otevřít jinou cestu.

Jan Křtitel do této dynamiky vnáší další klíčový prvek: **obrácení jako změna směru**. Jeho výrok „Obráťte se“ se někdy chápe jako morální výčitka, ale původní význam slova *metanoia* je změna myšlení, změna směru, korekce životní trajektorie. Jan upozorňuje, že nestačí spoléhat na minulost, tradici nebo vnější jistoty, stejně jako farizeové říkali: „Máme Abraháma.“ **Proměna se neděje automaticky**, tím, že se odvoláme na kořeny nebo na to, co jsme kdysi prožili. Proměna se děje tehdy, když je člověk ochoten **kriticky zhodnotit své chování**, přiznat si slepé uličky a udělat konkrétní krok jiným směrem. Proto Jan také zdůrazňuje **„ovoce“ (výsledky)**. Skutečná změna není jen pocit nebo impuls, ale konkrétní jednání, které je viditelné v každodenním životě.

Izaiášův obraz vlka a beránka, kteří spolu žijí v míru, není biologickým popisem ideální budoucnosti. Je to obraz **prostředí proměněných vztahů**, v němž se strach postupně mění na důvěru a agresivita na respekt. Tento obraz začíná u jednotlivce. **Změněný člověk mění styl komunikace**, způsob reakce, vztah k druhým. Tam, kde se člověk lépe orientuje ve vlastních motivech, kde přijímá odpovědnost, kde nenechá prostor zbytečnému hněvu nebo impulzivním soudům, vzniká možnost pokoje. **Vztahy se nemění samy**. Mění se tehdy, když se změní člověk, který je součástí těchto vztahů.

Když tedy spojíme Izaiášovo proroctví a Janovu výzvu, dostaneme poměrně konkrétní a realistický model adventu. Začíná ochotou **podívat se pravdivě na svou minulost** a přiznat si, kde je v mém životě „pařez“. Pokračuje snahou **hledat výhonky, malé začátky změny**, které lze rozvíjet. Následně vede k **růstu konkrétních osobnostních kvalit**, které Izaiáš vypočítává. A nakonec k rozhodnutí **jednat, přinášet ovoce**, které odpovídá tomu, k čemu jsme jako lidé

povolání. Advent tak není časem sentimentu, ale **procesem zrání**. Je to doba, která nabízí otázku pro každého: **Kde ve svém životě potřebuji změnit směr? A kde mohu umožnit, aby z mého pařezu vyrašil první výhonek?**

Vyberte si jeden konkrétní krok, který chcete během tohoto adventního týdne udělat. Opravdu stačí jen jeden. Krok, který odpovídá tomu, co ve vás potřebuje růst.

Požehnaný a pokojný druhý adventní týden!